

EXPEDITIE CORANTIJNE

PREHISTORISCHE
ANJOEMARA

Dit keer zijn de schitterende Wonotobo Falls in de Corantijne rivier, op zo'n 12 uur varen van de monding in zee, slechts een tussenstop. Na twee dagen vissen op laulau, met een aantal prachtige vissen, gaat het echte werk nu pas echt beginnen! We laten de 'luxe' van de lodge achter ons en beginnen aan de wandeling naar de bovenkant van de Falls. Een uur zweten door de jungle over een smal paadje omhoog. Gelukkig doen onze gidsen het meeste werk. Die hebben geen moeite met een bepakking van bijna 50 kg!

De komende week zullen we de Corantijne rivier stroomopwaarts verkennen en al snel blijkt dat de rivier hier een heel ander karakter heeft dan onder de Falls. Veel breder, enorm vertakt, rotsig en ondiep. Hierdoor moeten onze gidsen constant op hun hoede zijn om de juiste weg te vinden door de talrijke stroomversnellingen. Even een onoplettendheid en de uitgeholde boomstam slaat om, of erger nog: de propeller van de buitenboordmotor wordt onherstelbaar beschadigd. Vanaf nu zullen we geen enkel dorpje of hutje meer tegenkomen tot aan Amotopo... alleen jungle, de rivier en haar bewoners. Een heerlijk vooruitzicht! Volgens Paul (de organisator) moet het in een paar krekens wemelen van de anjoemara's, ofwel 'wolf fish'. Een prehistorisch uitziende vis met een vervaarlijk gebit. Een vis die ik al wel eerder in Guyana en Brazilië ben tegengekomen, maar kleinere exemplaren tot zo'n 5-6 kg. In dit ongerepte gebied moeten monsters zitten van drie keer zo groot! We zullen zien... Laulau zwemt er niet, de

Even lijkt het mis te gaan wanneer een van de kano's **VEEL WATER MAAKT.**

Wonotobo Falls blijken een onneembare, natuurlijke barrière te vormen voor deze grootste meervalsoort, maar we gaan ons ongetwijfeld ook vermaken met prachtige, beresterke roodstaartmeervallen, pauwebaarzen, pacu's en tijgermeervallen. We kunnen niet wachten totdat we de eerste krekens bereiken en daar ons eerste kamp op kunnen slaan!

HOOG EN 'KOUDE'

De tocht stroomopwaarts is lang, maar veelt geen moment. De rotsen zijn begroeid met felgroen gekleurd wier dat in bloei staat en regelmatig vliegen paartjes krijssende aras over. De rust wordt slechts af en toe onderbroken als er weer een stroomversnelling nadert. De waterstand is niet al te laag waardoor we de meeste stroomversnellin-

gen ongehinderd kunnen nemen. Maar bij een serieuze moeten we toch de boten uit. Even dreigt het mis te gaan als een van de kano's veel water maakt, maar met vereende krachten komt alles veilig boven aan. Na een tussenstop, waarbij we ons 's avonds kostelijk vermaken op een strandje met de nodige, kleine roodstaart- en tijgermeervallen, die zich fanatiek storten op onze stukken vis, komen we de volgende dag aan bij ons eerste kamp. Idyllisch en strategisch

gelegen op een eiland. Vanuit hier kunnen we een aantal krekens bevissen en om de hoek ligt een dieper gat waar ongetwijfeld meerval te vangen moet zijn. Snel zetten we de tenten op en maken de hengels in orde. Na een late lunch varen we eind van de

Opportunisten liggen overal op de loer!

Wat een kleurcontrast op deze vissen!

Tussen de takken vang ik de eerste anjoemara van deze trip!

middag, als de ergste hitte net uit de lucht is, naar de monding van een kreek; hier heeft Paul tijdens een eerdere verkenning heel wat anjoemara's weten te vangen. De verwachtingen zijn dan ook hooggespannen. We zien een paar rotsen uit het water steken bij de ingang en al snel vliegen een paar stukken kunstaas die richting uit. Eerst gebeurt er niets, maar nadat ik mijn popper voor de zoveelste keer met veel kabaal over hetzelfde stuk heb terug gevist, zien we in eens twee vissen erachteraan zwemmen en onder de boot wegschieten. Anjoemara?

Softbaits hebben geen lang leven hier, de reden laat zich raden!

Nee, peacock bass en mooie ook! De volgende worp duikt er meteen eentje op en dat is het sein voor meer actie. Ik vang nog een mooie pauwebaars voordat er eindelijk een anjoemara met veel kabaal opklapt en vrijwel direct tijdens de sprong mijn Storm

Chubby popper lost. Na die veelbelovende start varen we verder de kreek in met meer anjoemara-actie in het verschiet. Maar vreemd genoeg blijft het stil, veel te stil. Volgens Paul staat het water

Een grote anjoemara?
Dan is 'ie wel heel **ERG GROOT!**
De vis blijft er vandoor knallen.

toch wel een stuk hoger dan toen hij hier was en bovendien voelt het water in de kreek ook een stuk kouder aan dan op de rivier... Hoe verder we de kreek invaren, des te minder leven we zien. We besluiten daarom terug te gaan naar de monding. Op de terugweg vang ik nog wel een anjoemara tussen de takken op een weedless kikker, maar softbaits zijn geen lang leven beschoren hier. Het wemelt overal van de grote zwarte piranha's en die weten wel raad met een lekker zacht kikkerpootje!

ZWARTE PLAAG

De volgende morgen zijn we weer vroeg terug bij de monding van de kreek. Dit keer hang ik een stickbait in de speld met extra zware kogels. Ik zal ze weleens lekker wakker schudden! Dat blijkt te werken, al moet het zonnetje eerst wel de boel opwarmen. We haken heel wat pauwebaarsen en ook de eerste anjoemara's komen in de boot. Nog niet van het formaat waarop gehoopt,

maar we zijn er blij mee. Na de lunch doen we het nog eens dunnetjes over voordat we de avond afsluiten met het vissen met aas in de hoop dat we daarmee grotere anjoemara's zullen haken. Een paar piranha's promoveren tot aas en twee stukken vis gaan richting bodem. Het duurt welgeteld 10 seconde voordat Graham een aanbeet krijgt. De vis knalt er vandoor. Een grote anjoemara? Dan is ie wel heel groot! Het blijkt een mooie roodstaartmeerval te zijn van zo'n 25 kg. Blijkbaar gaan die hier in de avond op jacht, want we haken de ene na de andere meerval en ook een paar kleine, vervaarlijke stekelroggen. De anjoemara's krijgen geen kans, of ze zitten er nu niet. Wel zien we de nodige, grote sidderalen luchthappen. Die zitten er genoeg! Datzelfde geldt voor zwarte piranha's. Nergens heb ik er zoveel gezien en groot ook! Ze vallen alles aan; je kunstaas, gehaakte vissen en stukken vis als aas. Niets is veilig voor deze hongerige, agressieve vissen. Aas vangen is dan ook een fluitje van een cent. Vreemd genoeg blijven ze hier ook in het donker actief. Bloedstollende, schokkerige runs in de nacht. Weer een piranha of een doorgebeten kevlar onderlijn, je zou er bijna moedeloos van worden... Gelukkig zijn roodstaartmeervallen opportunistische rovers en niet bang voor een grote piranha en we vangen ondanks de 'zwarte plaag', heel wat van die prachtig gekleurde, beresterke meervallen!

ZO DOE JE DAT!

Ons volgende kamp, een halve dag verder stroomopwaarts, is zo mogelijk nog mooier met een enorm breed strand voor de deur. Op de weg er naar toe passeren we een kleine kreek waar een grote omgevallen boom de ingang grotendeels blokkeert. We nemen

Fantastisch gekleurde pauwebaarsen laten het oppervlakke kunstaas niet met rust.

vanaf de kant een kijkje en zien diverse anjoemara's tussen de takken liggen en verderop in de kreek wemelt het ook al van de grote sidderalen! Na het opzetten van het kamp gaan we na de lunch terug naar

Nog nooit heb ik zoveel en zo GROTE PIRANHA'S bij elkaar gezien!

die kreek en nadat we in de ingang een paar mooie pauwebaarsen weten te verleiden zien we hoe een zwarte kaaiman nieuwsgierig op het gespetter afkomt. Totaal niet

schuw volgt hij het kunstaas keer op keer en klimt bijna de boot in! Mooi moment om wat unieke platen te schieten voordat hij er genoeg van heeft. Tijd voor anjoemara! Ik knal mijn stickbait tussen de takken en vrijwel direct duikt er een mooie anjoemara met veel geweld op. Helaas ben ik die ook zo weer kwijt. De volgende verspeel ik jammerlijk in de takken en sta binnen vijf minuten met 2-0 achter. De volgende lijk ik ook in de takken te verspelen, maar gelukkig weten we die met de nodige moeite vrij te krijgen. Uiteindelijk blijft de score staan op 3-2 in mijn voordeel. Terug in het kamp horen we dat het de andere boot niet veel beter is vergaan in de andere, grotere kreek. Alleen in de monding wat actie, meest op een stuk aasvis. De kreek zelf stroomde vrij hard en voelde behoorlijk koud aan. Niet

Waar je ook komt, overal wemelt het van de grote zwarte piranha's.

Het tweede kamp is zo mogelijk nóg idyllischer dan het eerste!

We moeten 40 kilo bagage achterlaten, anders zijn we te zwaar om op te stijgen...

waar we op gehoopt hebben!
De dagen erop verkennen we de rivier verder stroomopwaarts en vangen overdag heel wat fraaie pauwebaarzen en wat anjoemara's tot zo'n 6-7 kg. 's Avonds vermaken we ons met het vissen op meerval, al blijven hordes piranha's van 2-3 kg ons het leven zuur maken. Het is en blijft oppassen met de messcherpe tandjes, één moment van onachtzaamheid en je bent zo een (deel van je)

vinger kwijt!
Ook op een stek op de hoofdrijver zelf, waar een aantal enorme rotsen uit het water steken, vlakbij een diep pool (die later meer dan 50 meter diep blijkt te zijn!), worden we in eerste instantie gek van de piranha's. Maar dat er grote anjoemara zit laat onze gids zien als hij binnen een minuut een vis van 10 kg+ aan een handlijn vangt. Zo doe je dat!
Natuurlijk zijn we daarna niet te houden en nemen de piranha's voor lief. Aan aas in ieder geval geen gebrek zo! We werpen ons

aas met een 8/0-10/0 haak gewoon tussen de rotsen en meestal duurt het niet lang voordat óf een piranha het opmerkt... óf een anjoemara! De nodige vissen gaan verloren, maar uiteindelijk vangen we allemaal een paar mooie vissen tot net geen 10 kg. Dat begint er meer op te lijken!

MONSTER ANJOEMARA?

De volgende avond zijn we terug bij de rotsstek. Gek genoeg zijn de piranha's zo goed als verdwenen en in eerste instantie ook de anjoemara's. Totdat ik mijn stuk aas wat meer tussen de rotsen aan de overkant werp. Een ondiepe, linke plek, zo blijkt later, maar daar zitten ze wel! Krijg ik binnen een minuut geen aanbeet, dan is het een kwestie van weer opnieuw inwerpen en het

Ik vrees dat de vis de snaarstrakke lijn zal **DOORSCHUREN** op een rots.

aas met een grote klap op het water laten landen. Vrijwel direct loopt dan de lijn strak en is het raak. Maar de scherpe rotsen eisen hun tol en ik verspeel vier vissen op rij door lijnbreuk. Drie daarvan vang ik binnen een uur terug met het stuk lijn nog in hun bek! De dikke nylon voorslag betaalt zich uit met een paar dikke vissen. Net als ik denk aan het verhaal van Paul van

De pool blijkt dieptes tot zo'n 50 meter te hebben!

De ondiepe riskante stek levert wel een enorme hoeveelheid anjoemara's op tot zo'n 10 kilo!

OOK OP AVONTUUR?

Paul de Boer organiseert avontuurlijke vistrips in Suriname.
Email: wonotobo@yahoo.com

een monsterlijke anjoemara van 20 kg+ die bij Amotopo is gevangen, wordt de hengel bijna uit mijn handen gesleurd. Voordat ik iets kan doen vliegen er meters 100 lb braid van de spoel en kan ik weinig uitrichten. Als dit een anjoemara is... Even vrees ik dat de snaarstrakke lijn zal doorschuren op een grote rots en ik probeer de slip wat losser te zetten wat resulteert in een verbogen beugel. We stappen snel de boot in en volgen

de vis de rivier op. De vis heeft nog niet gesprongen, dus waarschijnlijk toch geen anjoemara. Het blijkt inderdaad een grote roodstaart te zijn van over de 30 kg die het aas op nog geen meter water had opgepakt! Een mooi afsluiter van de laatste avond hier. De volgende morgen pakken we in en varen naar Amotopo, een klein indianendorp waar we (hopelijk) zullen worden opgepikt door een chartervliegtuigje. Onderweg

stoppen we nog even bij een stroomversnelling en wagen een korte poging om pacu in de volle stroming te vangen met bessen als aas. Dat lukt nog ook. Tsjonge wat zijn die 'junglebrasems' ongekend sterk!
We zetten ons laatste kamp beneden aan de rivier bij het dorp op en vangen de laatste avond nog een paar roodstaartmeervallen als toetje. De volgende morgen horen we het geluid van een motor boven de boomtoppen en zien hoe de (Nederlandse!) piloot het vliegtuigje vakkundig neerzet op de korte grasstrip. We moeten zo'n 40 kg bagage achterlaten omdat we anders te zwaar zijn om op te stijgen, maar dat kan de pret niet drukken. Het is een geweldige avontuur geweest in goed gezelschap. Bedankt Paul, Graham, Wil en Seward. Het is beslist voor herhaling vatbaar!

Arnout Terlouw